

**Uchwała nr XXXVI/763/05
Rady Miasta Katowice**

z dnia 31 stycznia 2005r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi Pana W D na działalność
Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Katowicach.**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. nr 142, poz. 1591 z późn. zm) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000r., nr 98, poz. 1071 z późn. zm.)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

- §1. Uznać za bezzasadne skargi Pana W D z dnia 12 października 2004r. i dnia 2 listopada 2004r. na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Katowicach w związku z prowadzonym postępowaniem o przyznanie pomocy materialnej.
- §2. Faktyczne i prawne argumenty decydujące o zajęтым stanowisku w sprawie zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.
- §3. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miasta Katowice do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.
- §4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Katowice

Jerzy Forajter

Uzasadnienie

Skarżący w dniu 12 października 2004r. złożył skargę do Wiceprezydenta Miasta Katowice zawierającą zarzuty pod adresem Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Katowicach odnośnie prowadzonego postępowania o przyznanie pomocy materialnej.

Następnie w dniu 02 listopada 2004r. wniósł do protokołu na ręce Przewodniczącego Rady Miasta informację na temat złożonego przez siebie w dniu 01 czerwca 2004r. oświadczenia o stanie majątkowym.

Po przeanalizowaniu skargi stwierdzono, co następuje :

Skarżący zamieszkuje i wspólnie gospodaruje z żoną pracującą zawodowo oraz z dwójką dzieci. Skarżący stałą pracę utracił w styczniu 1999r.- ostatnia umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron.

Od 03 września 1999r. do 02 marca 2000r. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w Katowicach. W okresie od 2000r. do 2004r. podejmował też prace na zlecenie, a od 02 czerwca 2004r. ponownie został zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy.

Rodzina zajmuje I piętro w domu należącym do rodziny żony skarżącego.

Dochód rodziny stanowi :

- wynagrodzenie za pracę żony,
- zasiłek rodzinny
- pomoc MOPS w formie zasiłków okresowych i celowych.

Sposób udzielenia pomocy był zgodny z obowiązującą polityką świadczeń i sporządzoną analizą budżetu domowego z dnia 8 czerwca 2004 r.

Powołując się na dodatnią analizę budżetu domowego przeprowadzoną na podstawie wywiadu środowiskowego z dnia 3 czerwca 2004 r. uwzględniającą wszystkie podane przez skarżącego wydatki związane z utrzymaniem mieszkania MOPS odmówił pomocy.

Dnia 13 lipca 2004 r. skarżący złożył kolejny wniosek o przyznanie pomocy. Decyzją z dnia 2 sierpnia 2004r. MOPS odmówił wnioskowanej pomocy.

Skarżący w dniu 10 sierpnia 2004 r wniósł od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, które decyzję tą utrzymało w mocy /decyzja SKO-PS-2819/8539/2004/G./.

Wraz z odwołaniem skarżący złożył nowe zestawienie wydatków związanych z utrzymaniem mieszkania, w którym pojawiły się nieznane dotąd Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej wydatki : podatek od nieruchomości i podatek dzierżawny. W związku z powyższym ww. Ośrodek wszczął postępowanie wyjaśniające, ponieważ skarżący w oświadczeniu o stanie majątkowym złożonym w dniu 1 czerwca. 2004 r. nie deklarował posiadania nieruchomości. Podczas tego postępowania skarżący ustnie dnia 17 sierpnia 2004 r. poinformował pracownika socjalnego, że żona posiada majątek odrębny – nieruchomość oraz oświadczył, że nie zgłaszał wcześniej faktu posiadania przez żonę nieruchomości, ponieważ w składanym przez niego oświadczeniu o stanie majątkowym, w odnośniku 1) zapis brzmiał : „Należy uwzględnić majątek objęty wspólnością ustawową”.

Ponieważ druk - oświadczenie, który wypełniał skarżący zawierał błąd polegający na braku w odnośniku sformułowania „oraz majątek odrębny” uznano, że oświadczenie o stanie majątkowym wypełnione zostało przez skarżącego właściwie, o czym skarżący został poinformowany.

Mając na uwadze konieczność ustalenia aktualnej sytuacji socjalno – bytowej rodziny MOPS wystosował wezwanie, w którym poproszono o dostarczenie zarobków, oświadczenia o stanie majątkowym wypełnione zostało przez skarżącego właściwie, o czym skarżący został poinformowany.

Mając na uwadze konieczność ustalenia aktualnej sytuacji socjalno-bytowej rodziny MOPS wystosował wezwanie, w którym poproszono o dostarczenie zarobków, oświadczenia o stanie majątkowym oraz decyzji o wymiarze podatku. W wezwaniu błędnie użyto sformułowania „decyzji Urzędu Skarbowego w Katowicach” zamiast „Urzędu Miasta” w kwestii ustalenia wysokości podatku od nieruchomości. Sprawa ta została wyjaśniona ze skarżącym w trakcie spotkania z konsultantem do spraw prawnych 30 sierpnia 2004r. W tym dniu skarżący ponownie wnioskował o przyznanie świadczeń.

W dniu 1 września 2004 r. przeprowadzono wywiad środowiskowy – aktualizację podczas którego skarżący zgłosił dodatkowe potrzeby. Jednocześnie małżonkowie uzupełnili akta sprawy i ponownie oboje złożyli oświadczenia o stanie majątkowym.

W wyniku przeprowadzonego postępowania Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej odmówił skarżącemu wnioskowanej pomocy powołując się m.in. na fakt zatajenia przez skarżącego informacji o posiadanej nieruchomości.

Od powyższej odmowy w dniu 5 października 2004 r. skarżący złożył odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Katowicach wniósł o utrzymanie w mocy podjętej decyzji, informując jednocześnie powyższy organ, że powołany w uzasadnieniu decyzji fakt zatajenia przez skarżącego informacji o posiadaniu nieruchomości nie znajduje wystarczającego potwierdzenia w dokumentacji dowodowej i jako taki nie powinien znaleźć się w jej uzasadnieniu. Natomiast jako uzasadnienie utrzymania w mocy decyzji podnosił, iż wysokie kwalifikacje zawodowe skarżącego dają duże szanse na podjęcie przez niego pracy. Ponadto posiadanie nieruchomości i możliwość jej sprzedaży, zgodnie z postanowieniami art. 12 ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004r. /Dz. U.Nr 64. poz. 593 z późn. zmianami/ stanowi wystarczającą przesłankę do odmowy świadczenia. Pismo skierowane w tej sprawie do SKO zostało również wysłane do wiadomości skarżącego.

Po szczegółowym zbadaniu okoliczności sprawy nie stwierdzono naruszenia zasad ogólnych Konstytucji w zakresie wolności, praw i obowiązków obywatela w postępowaniu prowadzonym przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w szczególności: art.30 dotyczącego poszanowania i ochrony godności osobistej i i art. 32 odnośnie równości wobec prawa. Również zarzuty dotyczące naruszenia pozostałych zasad konstytucyjnych / art.51 ust.1 w zakresie ujawniania informacji, art. 67 ust.2 odnośnie prawa do zabezpieczenia społecznego oraz art. 70 ust.1, art. 71 ust.1 i 72 ust.1 odnośnie prawa do nauki, ochrony rodziny, praw dziecka / nie znajdują potwierdzenia w świetle działań podejmowanych przez MOPS.

Zgodnie z art. 2 § 1 cytowanej wyżej ustawy o pomocy społecznej, pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości.

W przypadku stwierdzonych przez pracownika socjalnego dysproporcji między udokumentowaną wysokością dochodu, a sytuacją majątkową osoby lub rodziny, wskazującą, że osoba ta lub rodzina jest w stanie przezwyciężyć trudną sytuację życiową, wykorzystując własne zasoby majątkowe, w szczególności w przypadku posiadania znacznych zasobów finansowych, wartościowych przedmiotów majątkowych lub nieruchomości, zgodnie z zapisem art. 12 ww. ustawy można odmówić przyznania świadczenia.

Należy podkreślić, że fundamentalną regułą jest zasada równości wszystkich obywateli wobec prawa, która wprost wynika z Konstytucji i jako taka musi być przestrzegana na gruncie wszystkich dziedzin polskiego prawa, w tym i w prawie pomocy społecznej.

Zasady konstytucyjne jako wiodące służą zapewnieniu spójności w stosowaniu praw, w tym m.in. przepisów ustawy o pomocy społecznej. Należy podkreślić iż jedną z najistotniejszych zasad pomocy społecznej jest zasada subsydiarności, zgodnie z którą najpierw należy wykorzystać własne środki, możliwości i uprawnienia, a dopiero potem zwracać się o pomoc społeczną. Regułą jest, że każdy wykorzystuje swoje możliwości i zobowiązany jest zapewnić własną pracą lub majątkiem zaspokojenie potrzeb swoich najbliższych. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej stosuje jednakowe zasady i przepisy ustawy o pomocy społecznej w sprawach, w których występują analogiczne sytuacje faktyczne i prawne. W zakresie niezbędnym do przyznania świadczeń z pomocy społecznej nie naruszono również zasady konstytucyjnej wyrażonej w art. 51 Konstytucji w związku z art. 100 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej.

W związku z użyciem niewłaściwego sformułowania w uzasadnieniu decyzji wydanej przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej „o zatajeniu faktu posiadania nieruchomości” ww. Ośrodek wystosował do skarżącego pismo przeproszające za zaistniałą sytuację wraz z informacją o podjętych działaniach organizacyjnych mających na celu wyeliminowanie w przyszłości podobnych sytuacji.

Komisja Spraw Obywatelskich i Społecznych po zapoznaniu się z wynikami postępowania wyjaśniającego w sprawie przedmiotowej skargi na posiedzeniu w dniu 03 grudnia 2004r. wniosła o uznanie jej za bezzasadną.